

Europeiska centralbankens rekommendation avseende rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens befogenhet att ålägga sanktioner

(98/C 246/07)

(Framlagd av Europeiska centralbanken den 7 juli 1998)

EUROPEISKA GEMENSKAPENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget), särskilt artiklarna 108a.3 och 106.6 i detta, samt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artiklarna 34.3 och 42 i denna,

med beaktande av rekommendationen från Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av kommissionens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning skall, i överensstämmelse med artikel 34.3 i stadgan, tillsammans med artikel 43.1 i stadgan, punkt 8 i protokollet (nr 11) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och punkt 2 i protokollet (nr 12) om vissa bestämmelser angående Danmark, inte ge en icke-deltagande medlemsstat några rättigheter eller skyldigheter.
- (2) Artikel 34.3 i stadgan kräver att rådet skall specificera ramarna och villkoren enligt vilka ECB skall lägga böter eller viten på företag som inte uppfyller förpliktelserna enligt ECB:s förordningar och beslut.
- (3) Åsidosättanden av de förpliktelser som anges i ECB:s förordningar och beslut kan ske på flera av ECB:s behörighetsområden.
- (4) För att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för åläggande av sanktioner på ECB:s olika behörighetsområden är det lämpligt att alla allmänna bestämmelser och procedurbestämmelser för åläggande av sådana sanktioner anges i en enda rådsförordning. Andra rådsförordningar föreskriver särskilda sanktioner på särskilda områden men lämnar förvaltningen och det tekniska handhavandet till denna förordning.

melser och procedurbestämmelser för åläggande av sådana sanktioner anges i en enda rådsförordning. Andra rådsförordningar föreskriver särskilda sanktioner på särskilda områden men lämnar förvaltningen och det tekniska handhavandet till denna förordning.

- (5) För att tillhandahålla en effektiv ordning för förvaltningen av sanktionerna måste denna förordning lämna visst handlingsutrymme åt ECB, både när det gäller de relevanta förfarandena och sanktionernas genomförande inom de ramarna och på de villkor som läggs fast i denna förordning. Föreskrifterna i denna förordning kan endast tillämpas effektivt om deltagande medlemsstater har vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras myndigheter har befogenheter att bistå och helt och fullt samarbeta med ECB vid beivran av åsidosättandet såsom det anges i denna förordning, i överensstämmelse med artikel 5 i fördraget.
- (6) ECB skall anlita de nationella centralbankerna för att utföra det europeiska centralbankssystemets uppgifter (nedan kallat ECBS) i den utsträckning som detta anses möjligt och ändamålsenligt.
- (7) Beslut enligt denna förordning som medför betalningsskyldighet skall kunna verkställas i överensstämmelse med artikel 192 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *deltagande medlemsland*: ett medlemsland som har antagit den gemensamma valutan i överensstämmelse med fördraget,

- 2) *nationell centralbank*: centralbanken i ett deltagande medlemsland,
- 3) *företag*: de fysiska eller juridiska personer, privata eller offentliga, som är underkastade förpliktelser som anges i ECB:s förordningar och beslut, utom offentliga personer som utövar sina offentliga befogenheter, i ett medlemsland som är skyldigt att fullgöra förpliktelserna i ECB:s förordningar och beslut, och skall inbegripa filialer eller andra fasta etableringar som sådana företag har i ett deltagande medlemsland, vars huvudkontor eller registrerade kontor ligger utanför ett deltagande medlemsland,
- 4) *åsidosättande*: ett företags underlåtenhet att uppfylla en förpliktelse som fastställs i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut,
- 5) *böter*: ett enstaka belopp som ett företag måste betala som sanktion.
- 6) *viten*: upprepade belopp som ett företag måste betala som sanktion vid fortsatt åsidosättande. Vitet skall beräknas för varje dag av fortsatt åsidosättande sedan företaget underrättas om ett beslut, fattat i överensstämmelse med artikel 3.1 andra stycket i denna förordning med krav på att åsidosättandet upphör,
- 7) *sanktioner*: böter och viten eller andra påföljder med jämbörbar effekt som åläggs till följd av ett åsidosättande.
2. När ECB beslutar huruvida en sanktion skall åläggas och vilken sanktion som är lämplig skall den följa proportionalitetsprincipen.
3. ECB skall, då det är relevant, beakta förhållanden i det särskilda fallet, såsom
- a) å ena sidan företagets goda tro och relativa öppenhet när det tolkat och tillämpat förpliktelsen som anges i en ECB-förordning eller ett ECB-beslut liksom dess noggrannhet och samarbetsvilja och å andra sidan eventuella bevis på avsiktligt bedrägeri från tjänstemännens i företaget sida,
- b) hur allvarliga verkningarna av åsidosättandet är,
- c) om företaget upprepat åsidosättandet, hur ofta det skett och hur länge det varat,
- d) de vinster som företaget fått av åsidosättandet,
- e) företagets storlek i ekonomiskt hänseende,
- f) tidigare sanktioner som ålagts företaget av andra myndigheter, grundade på samma fakta.
4. Närhelst åsidosättandet består i att företaget underlåtit utt fullgöra en skyldighet skall åläggandet av en sanktion inte befria det från denna, såvida inte det beslut som fattas i överensstämmelse med artikel 3.4 i denna förordning uttryckligen anger annat.

Artikel 2

Sanktioner

1. Ramarna inom vilka ECB kan påföra företag böter och viten är som följer, om inget annat anges i särskilda rådsförordningar:

- a) Böter: Den övre gränsen skall vara 500 000 euro.
- b) Viten: Den övre gränsen skall vara 10 000 euro för varje dag som åsidosättandet pågår. Viten kan åläggas för högst sex månader efter att företaget underrättats om beslutet enligt artikel 3.1 i denna förordning.

Artikel 3

Procedurregler

1. Beslutet om huruvida ett åsidosättande skall beivras eller ej fattas av ECB:s direktion, på dess eget initiativ eller på begäran av den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet skett. Samma beslut kan också fattas av den centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet skett, på dess egen begäran eller på begäran av ECB.

Det berörda företaget skall underrättas skriftligen, och även den behöriga tillsynsmyndigheten samt den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet har skett, eller ECB. Underrättelsen skall ange detaljerna i de anklagelser som riktas mot företaget och de bevis som åberopas. När så är lämpligt skall beslutet kräva att åsidosättandet upphör och det berörda företaget skall informeras om att vite kan komma att påföras.

2. Beslutet kan kräva att åsidosättandet beivras. Vid förfarandet skall ECB eller den nationella centralbanken ha rätt att

- a) begära att dokument överlämnas,
- b) granska företagets böcker och register,
- c) ta kopior eller utdrag från sådana böcker och register,
- d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

När ett företag hindrar förfarandet, skall det deltagande medlemsland där de relevanta lokalerna är belägna lämna det bistånd som krävs, däribland säkerställa att ECB eller den nationella centralbanken får tillträde till företagets lokaler för att förutnämnda rättigheter skall kunna utövas.

3. Det berörda företaget skall ha rätt att höras av ECB eller den nationella centralbanken. Företaget skall ges minst 30 dagar för att förbereda sitt försvar.

4. ECB:s direktion skall så snart som möjligt efter erhållande av ett föreläggande från den centralbank som beivrar åsidosättandet eller efter att ha samrått med den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet har skett, fatta ett motiverat beslut om huruvida ett företag har begått ett åsidosättande och om eventuell sanktion. Det berörda företaget skall underrättas skriftligen om ett sådant beslut och underrättelsen skall informera företaget om dess rätt till överprövning; denna rätt behandlas i följande punkt. Ett sådant beslut skall också meddelas berörda tillsynsmyndigheter och den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet skett.

5. Det berörda företaget skall ha rätt att begära att direktionens beslut överprövas av ECB-rådet. Framställning härom måste göras inom 30 dagar från mottagandet av underrättelsen om sådant beslut och den skall innehålla all information och alla inlagor som företaget önskar tillföra. Framställning skall ske skriftligen till ECB-rådet.

6. Ett beslut av ECB-rådet i anslutning till framställning som gjorts enligt punkt 5 ovan skall innefatta skälen för beslutet och det berörda företaget skall underrättas om det skriftligen, liksom den behöriga tillsynsmyndigheten och den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet skett. Underrättelsen skall informera företaget om rätten till juridisk överprövning. Om inget beslut fattas av ECB-rådet inom två månader från framställningen, kan det berörda företaget begära överprövning av direktionens beslut i överensstämmelse med fördraget.

7. Inga sanktioner skall genomdrivas mot företaget förrän beslutet blivit slutgiltigt

a) antingen genom att perioden på 30 dagar som nämns i punkt 5 utlöpt utan att företaget begärt omprövning av ECB-rådet,

b) eller genom att ECB-rådet underrättat företaget om sitt beslut, eller att den period som nämnts i punkt 6 utlöpt utan att ECB-rådet fattat något beslut.

8. Intäkterna från sanktioner som ålagts av ECB tillfaller ECB.

9. Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS anförtrotts enligt fördraget och stadgan kan det endast beivras på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även har samband med ett eller flera områden som ligger utanför ECBS:s behörighetsområde, skall rätten att beivra på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att beivra enligt separata förfaranden som avser sådana områden utanför ECBS:s behörighetsområde. Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av straffrätten eller för tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsländer.

10. Ett företag skall bära kostnaderna för beivran om det har avgjorts att det begått ett åsidosättande.

*Artikel 4***Tidsgränser**

1. Rätten att besluta om beivrande av åsidosättanden som föreskrivs i denna förordning skall förfalla ett år efter att förekomsten av sådana åsidosättanden först blev känd, antingen av ECB eller av den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet skett och i alla händelser fem år efter det att åsidosättandet skett (i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta upphört).
2. Rätten att besluta om sanktioner för åsidosättanden som föreskrivs i denna förordning skall förfalla ett år efter det att beslutet att beivra enligt artikel 3.1 fattats.
3. Rätten att inleda ett förfarande i syfte att genomdriva sanktioner skall förfalla sex månader efter det att beslutet först kunnat verkställas enligt artikel 3.7.

*Artikel 5***Juridisk överprövning**

Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol skall enligt artikel 172 i fördraget ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut om sanktioner.

*Artikel 6***Allmänna bestämmelser**

1. Denna förordning kompletterar och är underordnad andra rådsförordningar som fastställer en rätt för ECB att ålägga sanktioner för åsidosättanden av ECB:s förordningar eller beslut.
2. Med förbehåll för ramar och villkor som anges i denna förordning kan ECB anta förordningar för att ytterligare specificera de arrangemang varmed sanktioner kan åläggas i enlighet med denna förordning och ge riktlinjer för samordningen och harmoniseringen av förfarandena i samband med beivran av åsidosättande.

*Artikel 7***Slutbestämmelser**

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning skall vara bindande i sin helhet och skall vara direkt tillämplig i alla medlemsländer.

Europeiska centralbankens rekommendation avseende rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens insamling av statistisk information

(98/C 246/08)

(Framlagd av Europeiska centralbanken den 7 juli 1998)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

av följande skäl:

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbanksystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av Europeiska centralbankens (ECB) rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av kommissionens yttrande,

i enlighet med den procedur som anges i artikel 106.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget) samt artikel 42 i stadgan, och

- (1) Artikel 5.1 i stadgan kräver att ECB, biträdd av de nationella centralbankerna, från behöriga nationella myndigheter eller direkt från ekonomiska aktörer skall samla in den statistiska information som är nödvändig för att Europeiska centralbanksystemets (nedan kallat ECBS) uppgifter skall kunna utföras. för att underlätta fullgörandet av dessa uppgifter, som återfinns i artikel 105 i fördraget, och särskilt den monetära politiken, används denna statistiska information främst för framställning av aggregerad statistisk information, för vilken de ekonomiska aktörernas identitet är irrelevant, men den kan även användas för individuella ekonomiska aktörer. Artikel 5.2 i stadgan kräver att de nationella centralbankerna i görligaste mån skall fullgöra uppgifterna i artikel 5.1 i stadgan. Artikel 5.4 i stadgan kräver att rådet skall fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter